

kun kokolla oli ilo ylimmillään. Ei koskaan ennen ollut hän tuntenut niin katkeraa inhoa luokkakajakoja kohtaan kuin nyt, kun tunsii joutuneensa sen puristukseen, kelpaamatta kummallekaan puolel. Miksi eivät he voi ymmärtää häntä, mietti hän katkeralla mielellä. Taaskin menetti hän luonnon nautinnon. Kyyneleensä eivät sallineet hänen havaita ja nauttia Koivulahden kauniista laineista eikä Suomen kesäyön kauneudesta. Turhaan lahden laineet vierivät hiljaista rantaa kohden, turhaan koivut pehmeästi lepattivat, turhaan kukkui kääki kultaisessa salossa. — Aino ei voinut ylityä kevään vapauden riemuun, ilon ja onnen lauleloon.

Itkiessään ei hän huomannut kahta naista, jotka näyttivät olevan nauttimassa juhannuskävelystä ja istahtivat aivan lähelle lehtopensaiden ta. Hekään eivät huomanneet Ainoa. Aino sitten vasta havahtui, kun kuuli puhelua.

— Kyllä on elämä kurjaa, sanoi toinen naisista, kun ihminen voi olla vaan kunniallinen, niin kuin tuokin Koivulahden isäntä, vaikka äpärensä näkee nälkää rikkaan isänsä kartanossa. Vielä ajoi pois sentähden, että lapsi solkkuämpäristä vatsansa täytti. Se muuta vie kunnian koko talosta, mutta äpäroitä saa laittaa vaikka kuinka paljon, eikä siitä mene rikkaan isännän kunnia... Ainoa korvat tilivat kuin pököstä kuuliaisiksi. Hän tunsii hämmästyksensä ja inhoa.

— Niin, säesti toinen naisista. Kyllä ne köyhien synnit mutkitaan ja tutkitaan, yksin syöminenkin on synti. Kyllä minä olisin Eevana emännälle sanonut kenen se kakara on. Vai ei poika saa edes solkkuämpäristä syödä, vaikka isä syö lautaselta.

Aino oli aivan menehtynyt sen johdosta mitä kuuli. Oliko tuo poika hänen tätinsä miehen lapsi? Tuo poika raukka, joka söi solkkuämpäristä, silloin kun hän tuli tänne tänänsä luo. Poikariipu, niin rikas isä ja syö solkkuämpäristä... Hyi kuinka inhoittava mies... väimönsä pettäjä... ja oman lapsensa antaa nähdä nälkää...

Mutta naiset jatkoivat keskusteluaan: — Olisi se Eevalle parempi, että menisi vaivaistaloon, eikä möisi itseänsä muntamasta leppälästä, virkkoi toinen ääni. — Kyllähän Eeva menisi, mutta kunta ei huoli, ei muuta kuin lapset ja Eeva ei luovu lapsistansa. Kunta antaisi Eevan elättää itsensä ja ottaisi lapset häneltä. (Jatk.)

MITÄ TULEVAISUUS MEILLE TUO.

(Suomen Työläisnaistenpäivä-julkaisuista.)
Noin kysytään kaikkialla, eikä sulkaan vähemmän köyhällisten keskuudessa — sillä siellähän nykyisinkin raskaammoin painaa. Ei ole ollut sitä ajanvirtausta, ei liikettä eikä yritystä minään nousu- tai muros-alkana, missä ei ruumillista työtä tekevällä väestöllä olisi aina ollut raskain työ suoritettavana.
Eikä sulkaan täällä pohjoismaissa työläisnäisillään ole kissanpäivät olleet. Päinvastoin! Työtä aamusta iltaan yhä — kehdosta hautaan saakka, ja kaikesta siitä on ollut palk-

kana nukkua ja puutteellinen toimeentulo kaikilla työläisnaisten toimi- ja ammatti-aloilla.

Miksi? — Siksi, että ei ole osattu pitää puoliaan ei luottaa itseensä eikä toveriin, on uskottu vaan salilimukseen y.m. hullutuksiin — ei tunnettu joukkovoimaa.

Mutta nyt, miksi nyt vielä, jolloin on jo tie viitotettu, latu poljettu ja majakatkin rakennettu ja monet voitotkin saavutettu köyhällistön ja koko ihmiskunnan asialle?

Miksi? Vieläkin suurin osa etevä, työtaitoisia naisia tekee niin kovin pienillä palkoilla työtä — toisten rikkautuiseksi, vaikka heillä on esimerkkiä siitä, miten miehet ovat yksimiellisen järjestymisen avulla palkkojaan kohottaneet ja koko työväen luokka-aseman parantaneet.

Vai eivätkö naiset rahasta viiltäkään, eikä paremmista elämismahdollisuuksista, kun tällaisina työ- ja raha-aikana eivät valvo paremmin tulojaan. "Järjestykää, kootkaa voimia tulevia aikoja ja tehtäviä varten", kuuluu toverien kehoitus kaikkialla. Kaulkaa tekin se, jotka tähän asti ette ole sitä huomioon ottaneet! Sillä sellainen on tulevaisuutemme minkälaiseksi me sen itse valmistamme: jos me jokainen olemme velvollisuutemme täyttäneet ihmisenä, kansalaisena ja työtoverina, olleet mukana niillä oikeuksilla ja parannuksilla vaatimassa — mitä vailla vielä niin suuri osa ihmiskuntaa on, niin olemme tehneet sen, mikä tuottaa tulevaisuudessa hyvän ja kauniin sadon. Tulevaisuutemmekin on valoisampi.

Kun porvarit taas tämänkin ajan peristä laskevat voittoaansa noissa liikkaisissa paperimarkoissa — joista suurin osa on vääräryhdellä koottu, niin meillä on mahdollisuus laskea voittoimme järjestöjen kasvamisessa ja kärsimyksiä karaisemissa tovereissa.

On sanottu, että sellainen kuin on nainen, sellaista on elämä ja ympäristö, jopa koko maan sivistystasokin. — Vaikka ei tuota voidakaan kälkessä kohdistaa köyhällistön naisiin — kun meille ei ole annettu suurja kehityksen edellytyksiä, niin on silinä sittenkin paljon perää, ainakin kasvatukseseen nähden.

Puhumatta siitä että äidin sana ja hyvä neuvo on monella ihmisellä johtotähtenä läpi koko elämän on köyhällistön naisten käytävä työväen järjestöihin nimenomaan palkkaantuaan puoltamaan. Parempi palkka tuo paremmat elämänehdot sinulle ja perheellesi.

Ole siis mukana kohottamassa omaa ja koko työväenluokan toimeentuloa.

Opi myöskin sitä antetta, joka opeuttaa koko ihmiskuntaa — ei nousemaan toisinaan vastaan — vaan rastelemaan ja kunnioittamaan toisinaan veljinä ja sisarina.

ANNA KÄRKI.

ILOON — ONNEEN!

On tuhansia vuosia valennut ja ne häipyneet tummaan yöhön. On tuhansia vuosia näin vierinyt. Ihmissielujen surut ja ilot ovat hukkuneet menneisyyteen. Ihmisten elämä on kuin meren aaltoilua. Toisinaan tyyntä ja rauhallista, toisinaan kurohuava, kuin uomistaan pois pyrkisi.

Elämä luisuu lukemattomien ihmisten ohii huomaamatta. Ihana kesä, valoisat yöt, vihreät lehdot, kauniit kedot ja sininen taivas, kaikki ne katoavat. Me emme ehdi nähdä niiden suloja. Soinut on lintujen kuoro, laulanut laineiden loiske ja kaikki nekin ovat vastakalkua löytämättä solisseet pois. Syksy on tumman verhonsa tuonut kesken kaikkea suloutta. Se kääri huuntuunsa syytyvät sjetut. Tuntemme vain sen viileän, kylmähkön syölyyn. Se viepi meidät talven viimoihin ja pakkasen syliin. Värjötellen odotamme sitten kevään henkäystä, joka hetkeksi, vain hetkeksi vapauttaa meidän planein pelkoista ja vilun viimoiista. Kesä rohkaisee, kevat innostaa elämässä kamppailevia syksyn ja talven syölyjä varten.

Työläisnaiset ovat vuosisatoja elämän myrskyisellä merellä aiehtineet. Me tuntemme tyyntä niin vähän, vain myrskyä ja mylvintää ovat

elämää meren mainingit meille soitaneet. Sen viimat ja vihurit me tuntemme. Oi miten tutut ovat ne soinnut ja säveleet.

Suruja, tuskien ja kyynelten yössä me elämme. Elämän varjot hiipivät luoksemme jo lapsena. Ne kietoutuvat ympärillemme, eivätkä päästä meitä. Lukemattomin keinoin ne yhä ahdistavat, vaanivat ja valtoihinsa saavat.

"Naisen on nauru ja ilo. Naisen on lemмен autuus, äidin ilo ja onni..."

Niinkö! -

Me työläisnaiset emme tunne näiden sanojen sisältöä. Me tuntemme elämän sisällön sanoissa:

Tuska, nälkä ja epätoivo. Jo kauan ovat nämä sanat vastanneet työläisnaisen elämän sisällystä. Vieläkö kauan ne saanevat elää ja ihmiselämää ohjata?

Ei kauan enään! Hetkisen vain! Näin vastaavat työläisnaiset: Me

tuntemme tuskan, me tuntemme näiden ja me tuntemme epätoivon. Tähän asti emme tunteet niistä vapautumista. Nyt tuntemme vapauden kaipuun, tuntemme tuskien painon ja tahdomme päästä niistä. Me tahdomme oppia nauramaan ja iloitsemaan. Me tahdomme nauttia lemмен huumaa ja tuntaa äidin iloa ja onnea. Tahdomme päästä elämään keväässä ja auringonvalossa. Tahdomme nauttia kesän riemuja. Sillä nyt me alamme ymmärtää, että ne ovat myöskin meitä varten.

Työläisnaiset! - Te, jotka olette omanneet nämä käsitykset, pitäkää velvollisuutenanne tehdä niistä selvää sellaisille, jotka yhä tuntevat vain tuskan, nälän ja epätoivon, eivätkä usko, että ilo ja onni on kaikkia varten.

Päivät koittavat valoisina kerran! Ihmissieluissa elää toivo ja katsevat tähtäävät tulevaisuuteen voitonvarmoina. LYYLI L.

Linjalaivat alkaneet säännöllisen kulun Skandinavian maihin

Useitten kyselyjen vuoksi ilmoitamme, että nyt taasen voimme myydä pilettejä Suomeen kuten ennenkin. Ensimmäiset Scandinavian-American Linjan laivat lähtevät New Yorkista: "UNITED STATES" Toukok. 12 p. ja "OSCAR II" Toukok. 26 p. Merimatkapiletti New Yorkista maksaa Suomeen \$65.25, johon tulee lisäksi rautatiepilet. hinta. Halukkaat matkustajat voivat tilata pilettinsä

TOVERIN KONTTORISTA, Box 99, Astoria, Ore.

AMERIKASTA SUOMEEN matkustavilla tulee olla passi tai konsulin todistus, varustettuna matkustajan muotokuvalla.

Uudistakaa tilauksenne ta lehden lähettämisesajoissa ettei lakkautussä tule tapahtumaan!

KIVIHILENKAIVAJAT

Kirj. EMILE ZOLA. Suom. MARIA PALM. Hinta 50 senttiä

Tämä kirja-tutuus, joka on juuri ilmestynyt kirjamarckinof Iem me TOVERIN kustantamana, otettanee ilolla vastaan kaikissa kirjapireissä, joissa kirjallisuutta viijellään. Mutta eipä ihmekään, sillä onhan kirja Zolan parhaita; sanokaamme: maailmankirjallisuuden huomattavimpia aikaansaannoksia. Sinä saa lukija tutustua Zolan järkkymättömään totuuden ja oikeuden rakkauteen, joka ei sall hänen sälekkyä luhottavankaan kuvaamista. Ja hänen luomansa kuvat: ne ovat ehjiä. Ei mikään viittä hänen terävää silmänsä Selvästi näkee hän ihmisydamen salaisimmat sopukat; hän tunte-tarkoin ihmisluonnon kätketyimmätkin toimintavaikuttimet. Kirjassa on yli 400 sivua ja voidaan se myydä näin halvalla hin nalla ainoastaan siksi, että siitä on otettu n.k. "helppoihintainen painos".

Alempana on tllauslippu niitä varten, jotka eivät ole tilaus-essa asiamehliämme tapaamaan.

TOVERIN KIRJAKAUPPA Box 99, Astoria, Ore.

TILAUSLIPPU:

Toverin Kirjakauppa, Box 99, Astoria, Ore.—

Olkaa hyvä ja lähettäkää allekirjottaneelle heti ensi postuss-

.....kpl. kirjaa KIVIHILENKAIVAJAT.

Maksuksi mukaan liitän.....dollaria.....senttia

NIMI.....
OSOTE.....